

MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Warszawa, dnia 18 lipca 2017 r.

DTD.6.053.401.2017.ES
NK: 112769/17

Stanowiu Panie,

w odpowiedzi na Pana petycję z dnia 2 maja 2017 r. w sprawie żądania zmiany przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1867, z późn. zm.) przedstawiam następujące stanowisko.

W Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa trwają prace nad projektem ustawy o zmianie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym oraz niektórych innych ustaw. Projekt zmiany przepisów w tym zakresie został wpisany do Wykazu Prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod numerem UD126. Obecnie trwają uzgodnienia wewnątrzresortowe projektu.

Prace nad projektem toczyły się w ramach powołanego przez Ministra Infrastruktury i Budownictwa Zespołu do spraw opracowania projektu ustawy o zmianie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. W pracach Zespołu uczestniczyli przedstawiciele Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa, stowarzyszeń jednostek samorządu terytorialnego i organizacji zrzeszających przewoźników drogowych.

Zespół zakończył już prace, a istotą rozwiązań zawartych w opracowanym przez niego projekcie jest potrzeba zapewnienia spójności komunikacyjnej kraju poprzez eliminowanie tzw. białych plam transportowych w rejonach gdzie regularna komunikacyjna autobusowa nie istnieje lub nie zaspokaja lokalnych potrzeb mieszkańców.

Ww. projekt przewiduje m.in. tworzenie pakietów linii komunikacyjnych ujętych w planach transportowych, gdzie zasadniczą rolę w kształtowaniu transportu zbiorowego na obszarze kraju w przewozach autobusowych przypisano samorządom, z wyjątkiem międzywojewódzkich przewozów pasażerskich, gdzie przewoźnicy będą mogli wykonywać przewozy na podstawie potwierdzenia zgłoszenia przewozu. Pakiety linii komunikacyjnych będą zawierały co najmniej jedną linię o dużym potoku pasażerskim i co najmniej jedną linię o małym potoku pasażerskim, rozłożone równomiernie pomiędzy poszczególne pakiety. Rozwiązanie takie ma na celu stworzenie warunków dla uruchamiania linii komunikacyjnych i dojazd do miejscowości nie obsługiwanych dotąd przez przewoźników ze względu na niską opłacalność takiego przedsięwzięcia.

Jednocześnie informuję, że przygotowany przez MIB projekt nowelizacji ustawy o publicznym transporcie zbiorowym odpowiada na większość zgłoszonych w Pana petycji propozycji zmian przepisów tej ustawy, których celem jest zaspokojenie potrzeb przewozowych lokalnej społeczności.

W sprawie możliwości przyznawania prawa wyłącznego (pkt 1 i 2) informuję, że przygotowany przez Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa projekt przewiduje niepowtarzalny charakter poszczególnych pakietów linii komunikacyjnych przyznawanych do obsługi przedsiębiorcom w ramach procedur przetargowych. Natomiast przewoźnicy tzw. komercyjni będą wykonywali przewozy na liniach międzywojewódzkich nie stanowiących bezpośredniej konkurencji w ramach pakietów.

W odniesieniu do kwestii likwidacji możliwości przewozu osób w zakresie drogowego publicznego transportu zbiorowego nie będącego przewozem o charakterze użyteczności publicznej przez przedsiębiorców po dokonaniu potwierdzenia zgłoszenia przewozu (pkt 3 i 4), z wyłączeniem połączeń między dowolnymi

miastami wojewódzkimi informuję, że przygotowany projekt zawiera rozwiązania przewidujące, że przewozy na podstawie potwierdzenia zgłoszenia przewozu będą wykonywane wyłącznie na liniach międzywojewódzkich.

Jednocześnie informuję, że wprowadzanie obligatoryjnej odległości przystanków od zwartej części zabudowy nieprzekraczającej ok. 2 km (pkt 5) nie jest uzasadnione. Za właściwe usytuowanie przystanków komunikacyjnych jest odpowiedzialny samorząd, który powinien zapewnić jak najlepszą dostępność transportu publicznego dla obywateli. Należy również wskazać, że na poziomie ustawowym trudno jest ustalić taką odległość, która miałaby zastosowanie na terenie całego kraju. Decyzja ta powinna zostać pozostawiona samorządom, które najlepiej znają potrzeby mieszkańców swojego regionu w tym zakresie i być uzależniona od lokalnej specyfiki rynku transportowego.

Odnosząc się do propozycji wprowadzenia minimalnych standardów i częstotliwość połączeń komunikacyjnych (pkt 6) informuję, że w przygotowanym przez MIB projekcie znajdują się rozwiązania przewidujące zwiększenie dostępności komunikacyjnej i poszerzenie sieci połączeń na terenie kraju. W planach transportowych, który będzie zobowiązany przygotować każdy organizator publicznego transportu zbiorowego musi zostać uwzględniona sieć komunikacyjną niezbędną do zaspokojenia potrzeb przewoźnych mieszkańców obszaru właściwości organizatora. Ocenę potrzeb przewoźnych, w tym częstotliwości realizowanych kursów, na swoim obszarze dokonuje organizator publicznego transportu zbiorowego, uwzględniając potrzeby lokalnej społeczności. W związku z tym wprowadzenie na poziomie ustawowym minimalnej częstotliwości połączeń komunikacyjnych nie znajduje uzasadnienia, z uwagi na różne potrzeby przewoźne mieszkańców całego kraju.

Jednocześnie informuję, że obecnie przygotowany projekt nie przewiduje zmian w zakresie możliwości zawierania bezpośrednich umów o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego. Jednakże propozycja ograniczenia sytuacji w których taka umowa może zostać zawarta zostanie przeanalizowana na dalszym etapie prac legislacyjnych. W szczególności w świetle zasadności jej zastosowania w ramach koncepcji pakietów komunikacyjnych.

Celem przygotowanej nowelizacji jest stworzenie optymalnego modelu funkcjonowania publicznego transportu zbiorowego, z uwzględnieniem rzeczywistych potrzeb pasażerów. Jest to warunkiem niezbędnym dla lepszego skomunikowania kraju, w tym także miejscowości leżących na uboczu głównych szlaków komunikacyjnych oraz przeciwdziałania wykluczeniu komunikacyjnemu osób o niskich dochodach, zamieszkałych na terenach oddalonych od aglomeracji miejskich.

Wkrótce projekt zostanie skierowany do uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych, podczas których zainteresowane podmioty będą mogły przedstawić swoje stanowiska i opinie do rozwiązań przewidzianych w projekcie ustawy.

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2014 r. poz. 1123) sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Poradnikiem
Z upoważnienia
MINISTRA
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA
Jerzy Szmít
Jerzy Szmít
Podsekretarz Stanu